

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 42/18
V Luxemburgu 12. apríla 2018

Rozsudok vo veci C-302/17
PPC Power a.s./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky a
Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Právo Únie bráni slovenskej dani, ktorá zdaňuje 80 % sadzbou hodnotu predaných alebo nevyužitých emisných kvót skleníkových plynov

Táto daň nerešpektuje zásadu bezodplatnosti pridelovania takmer všetkých kvót za obdobie 2008 – 2012

V roku 2011 a 2012 Slovensko zdaňovalo vo výške 80 % hodnoty emisných kvót skleníkových plynov, ktoré podniky zúčastňujúce sa na systéme obchodovania s emisnými kvótami predali alebo nevyužili¹. Tieto kvóty boli bezodplatne pridelené hospodárskym subjektom v súlade so smernicou o systéme obchodovania s kvótami².

Spoločnosť PPC Power napadla na slovenských súdoch súlad tejto dane so smernicou. Krajský súd v Bratislave konajúci vo veci položil Súdnemu dvoru otázku, či smernica bráni takejto dani.

V dnešnom rozsudku Súdny dvor najprv pripomína, že cieľom smernice je poskytnúť podnikom podliehajúcim systému obchodovania s kvótami možnosť znížiť emisie skleníkových plynov takým spôsobom, aby sa nenarušila ich konkurencieschopnosť. V tomto kontexte smernica stanovuje, že v období 2008 – 2012 členské štáty pridelujú najmenej 90 % kvót bezodplatne.

Ďalej Súdny dvor spresňuje, že členské štáty sú oprávnené prijať daňové opatrenia v súvislosti s využitím týchto kvót, avšak tieto opatrenia nesmú ohroziť cieľ smernice.

V tejto súvislosti Súdny dvor zdôrazňuje, že hospodárska hodnota kvót predstavuje základný kameň systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov, keďže perspektíva predaja nevyužitých kvót vedie hospodárske subjekty k investovaniu do opatrení na zníženie ich emisií. Pre riadne fungovanie tohto systému je preto podstatné, aby daň vybraná členským štátom nespôsobila stratu tejto hospodárskej hodnoty.

Keďže sporná daň oberá podniky o takmer celú hospodársku hodnotu kvót, tieto podniky strácajú všetky stimuly podporovať znižovanie ich emisií skleníkových plynov.

Za týchto okolností Súdny dvor konštatuje, že **predmetná daň nerešpektuje zásadu bezodplatného pridelovania emisných kvót skleníkových plynov, a preto ohrozuje cieľ smernice**. V dôsledku toho **táto daň nie je v súlade so smernicou**.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

¹ Táto daň bola zrušená 30. júna 2012.

² Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631).

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499